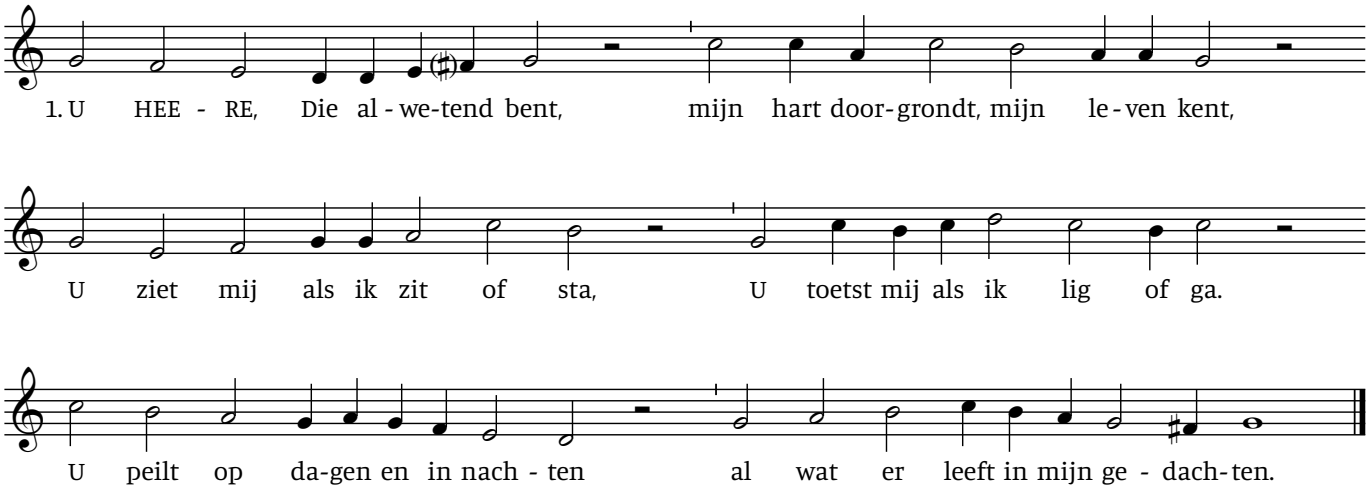
Psalm 139

ZINGEN
uit de Bron

2. Van stap tot *stap kent U mijn* weg,
U *weet, nog* voor ik *maar iets* zeg,
al wat ik *over*weeg en voel,
al *wat ik denk,* wat ik *be*doel.
U bent van *achter en van* voren,
ik raak niet *uit Uw zicht* ver*lo*ren.

3. U legt Uw *rechterhand op* mij,
waar *ik ook* ben, U *bent er*bij.
U houdt mij *altijd* in het oog,
dit *kennen is* voor mij *te* hoog.
Ik kan Uw *naam alleen maar* loven,
het gaat mijn *kennis ver* te *bo*ven.

4. Waar kan ik *ooit Uw Geest ont*gaan,
weg *bij Uw* aange*zicht van*daan?
Al steeg ik *naar de* hemel op,
be*reikte ik* de hoog*ste* top,
of was ik *aardediep ge*legen,
op elke *plaats kom ik* U *te*gen.

5. Al vloog ik *met het daglicht* mee,
woon*de ik* verder *dan de* zee,
hoe snel, hoe *ver ik* ook zou gaan,
op*nieuw tref ik* Uw hand *daar* aan,
Uw rechter*hand, die mij blijft* leiden.
U houdt mij *vast, te al*len *tij*de.

6. Al zei ik *dwaas en ondoor*dacht:
'Mijn *schuilplaats* is de *diepe* nacht',
dan is de *nacht een* helder licht,
want *niets onttrekt* zij aan *Uw* zicht.
Voor U, o *God van licht en* luister,
schijnt zelfs de *nacht en blinkt* het *dui*ster.

7. U hebt, nog *voordat ik be*stond,
mijn *nieren* en mijn *hart door*grond.
U vormde *in de* moederschoot
elk *lichaamsdeel,* wat bent *U* groot!
U hebt mij *wonderlijk ge*weven,
Ik loof U, *Schepper van* mijn *le*ven.

Alle rechten voorbehouden | Copyright © Interkerkelijk Kenniscentrum
Deze bladmuziek mag vrij worden verspreid om te zingen in gezinnen, op scholen en in kerken.

ZINGEN
uit de Bron

8. Wat zijn Uw *werken wonder*baar!
Ver*wonderd* kijkt mijn *ziel er*naar.
Toen ik ont*stond, on*zichtbaar klein,
en *als borduur*werk kun*stig* fijn
gemaakt werd *op de diepste* plekken,
kon niets mij *voor Uw oog* be*dek*ken.

9. U zag mijn *vormeloos be*gin.
U *nam Uw* boek en *schreef er*in,
nog voor mijn *leven* is ontstaan,
hoe *al mijn da*gen zou*den* gaan.
Mijn levens*weg ligt voor U* open,
U weet hoe *alles zal* ver*lo*pen.

10. Uw denken *is te groot voor* mij.
Al *Uw ge*dachten — *veel zijn* zij,
veel meer nog *dan de* korrels zand;
kan *ik die tel*len in *mijn* hand?
Uw wijsheid *houdt mijn denken* bezig,
ontwaak ik, *nóg bent U* aan*we*zig.

11. O God, spaar *goddelozen* niet.
Ga *van mij* weg, wie *bloed ver*giet!
Hoe listig *smeden* zij hun plan,
zij *smaden U* zoveel *het* kan,
om wie zich *tegen U ver*zetten
tot valse *daden aan* te *zet*ten.

12. Zou ik niet *haten wie U* haat,
wal*gen van* wie U *tegen*staat?
Mijn haat komt *diep van* binnenuit,
hoe *zou ik wie* U bui*ten*sluit
niet haten? *Wie U niet zal* vrezen -
mijn eigen *vijand zal* hij *we*zen.

13. Doorgrond mijn *hart, o God, het* ligt
ge*opend* voor Uw *aange*zicht.
Beproef mij, *zie wat* in mij leeft,
of *niet iets zon*digs in*vloed* heeft.
Wijs mij Uw *weg, geef mij Uw* zegen,
leid mij voor *eeuwig op* Uw *we*gen.